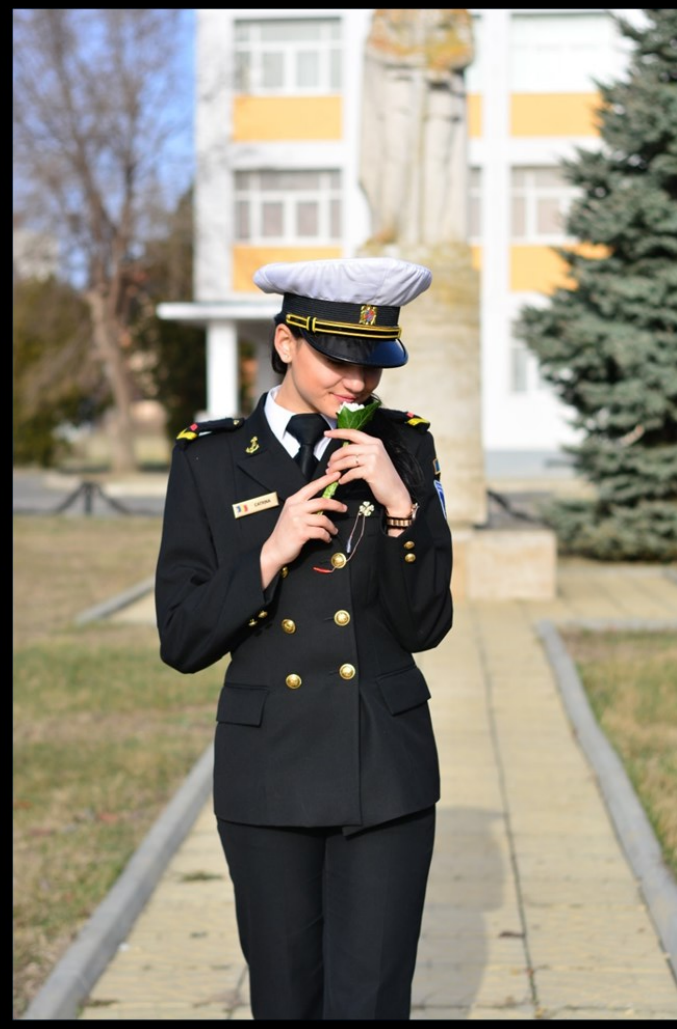

Orizonturi Marine

Revista studenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” - fondată în 1968 - serie nouă
Anul XIV - nr. 4 (24) 2020

CUPRINS

3 Editorial: *De mărtisor...*

5 Portrete: *Ștefana Farcaș - navigatorul-șef al fregatei „Regele Ferdinand”*

7 Viitorul sună bine! *O studentă de nota 10 (zece)!*

9 Studentă la Electromecanică

11 Prima studentă viitor arhitect naval militar

12 Studentă la civilă

14 Personalități care ne inspiră: *Michelle Howard*

16 Coroana mării

18 Teodora Angela Lefterescu - prima femeie căpitan de cursă lungă

19 Femeile la bordul submarinelor

20 Cum sărbătorim ziua femeii în Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

21 Femeia în ... 8 citate

22 Știați că ...?

23 Colț literar

26 Recenzii cărți, filme

Orizonturi Marine

Seria veche: 1968-1989

începând din anul 2006, serie nouă, apare bianual

ISSN 1842-5798

Academia Navală „Mircea cel Bătrân”
Strada Fulgerului nr. 1, 900218, Constanța
tel./fax: 0241643096
E-mail: orizonturimarine@anmb.ro
www.anmb.ro

COLECTIV REDACȚIONAL

Redactor șef:

Student caporal Eduard Andrei ONOFREI

Redactori:

Student caporal Ana GEICĂ

Student caporal Cristina COSTEA

Student caporal Iulia LUP

Student caporal Vlad VÎRLAN

Student caporal Daliana Maria MOLDOVAN

Student caporal Paul ILIȚOI

Student caporal Denisa-Maria DULEA

Student fruntaș Sorina ANTOCHE

Student fruntaș Andrei BODNARIU

Student fruntaș Alin MOCANU

Student fruntaș Denis Ștefan STAN

Student fruntaș Darius ZAMFIRA

Student fruntaș Ștefan ONEA

Student Ștefana SAVA

Coordonatori:

Lt. Adina BOCAI

Lector univ. Dr. Laura CIZER

Grafică și tehnoredactare:

Mirela CLEIANU

Corectură:

Lector univ. Dr. Laura CIZER

Editură:

Editura Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

Tipografie:

Tipografia Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

„Nu mă interesează să fiu pe un poster pentru drepturile femeilor”, exclamă Lt. Jordan O’Neil, interpretată de Demi Moore în filmul lui Ridley Scott, „G.I. Jane”. Voia doar să demonstreze că o femeie poate supraviețui antrenamentelor Navy SEAL, atât de riguroase încât 60% dintre bărbați nu o pot face.

Probabil cele mai marcante scene din film sunt cele în care cursanții sunt în pregătirea pentru Navy Seal și sunt sub atenta îndrumare a instructorilor. Imaginile au o importanță deosebită, întrucât prezintă, printre atâția bărbați, și o femeie cursant.

Instructorul îi amintește în fiecare zi despre clopotul pe care trebuie să îl sune pentru a renunța, însă aceasta nu renunță.

Mai multe dintre rolurile secundare sunt bine reprezentate și scrise cu atenție (de Danielle Alexandra și David Twohy, care semnează scenariul filmului). Astfel, Anne Bancroft este puternică, inteligentă și eficientă în rolul influentei senatoare a Statelor Unite. Totodată, trebuie să-l luăm în considerare pe Salem, ofițerul comandant, interpretat de Scott Wilson. Într-un film mai vechi, el ar fi fost prezentat ca un sexist reconstruit. Acest film este suficient de inteligent pentru a ști că ofițerii moderni au fost informați cu privire la tratamentul adecvat al ofițerilor de sex feminin și că, indiferent de părerile lor, știu suficient despre reglementările militare și despre posibilitatea unor audieri disciplinare.

Acțiunea din „G.I. Jane” nu se bazează pe o poveste adevărată, ci pe ceea ce *ar putea* fi evenimente adevărate, iar Ridley a făcut alegerea perfectă datorită atât nivelului incredibil de realism pe care îl aduce aici, cât și al entuziasmului pentru proiect.

Medalia pe care o primește în cartea de poezie de la sfârșitul filmului este Navy Cross, cel de-al doilea premiu ca importanță pentru carieră în Marină; doar Medalia de Onoare este mai mare.

Un film ce merită (re)văzut!

Realizat de:
Student caporal Eduard Andrei ONOFREI

DE MĂRȚIȘOR...

Dragii noștri cititori,

Cea de-a treia lună a anului în curs aduce o premieră pentru revista noastră: o ediție **cu, despre și pentru femei!**

Ținând cont că această lună aduce oricum sexul frumos în scena principală, am hotărât alături de colectivul redacțional ca femeia să fie elementul central al acestui număr.

În conținut, veți avea ocazia să (re)cunoașteți câteva dintre reprezentantele femininului – *doamne și domnișoare ale mării*, ale căror răspunsuri la câteva întrebări de bază adresate de noi, cu siguranță, vă vor face să înțelegeți de ce o carieră în Marina Română este o alegere excelentă.

Mai precis, am colectat în paginile ce urmează **opt** reprezentante care activează sau au activat în marină și care sunt modele demne de urmat și admirat. Alegerea acestui număr nu a fost deloc fortuită; dincolo de simbolistica lui (numărul echilibrului cosmic, simbolul infinitului pe verticală etc.), **8 martie** este o dată care marchează sărbătoarea denumită generic *Ziua femeii*, adoptată în 1977, printr-o rezoluție a Adunării Generale a ONU. În plus, personalul feminin din Forțele Navale reprezintă mai bine de 16 % din totalul angajaților, ceea ce indică încadrarea în tendința generală – la nivel european, dar și mondial – de „feminizare” a armatei.

Astfel, primul articol al revistei conturează portretul Lt. Ștefana Farcaș, fostă absolventă a Academiei noastre, devenita astăzi ... „o femeie la cârmă”, întrucât este navigatorul cunoscutei fregate F22 „Regele Ferdinand”.

Următorul portret este cel care inaugurează o întreagă serie care ne arată că viitorul este pe mâini sigure. Ana-Cristina Geică este prima studentă, după o lungă perioadă de timp, care obține media 10 în primul semestru din anul 1. De asemenea, dorim să o evidențiem pe Denisa-Maria Dulea care este prima studentă, după mult timp, ce optează pentru o specializare mai puțin obișnuită pentru o fată: Electromecanică Navală.

Navigând către Galați, o găsim pe prima studentă de la secția Arhitectură Navală, studenta Nicoleta Lazăr.

Nu în ultimul rând, o vom cunoaște pe Adriana Gava (pentru că nu puteam ignora Marina Civilă!), studentă în anul 4 la Facultatea de Navigație și Management Naval.

Continuăm seria de portrete cu alte „premiere” ale unor personalități care ne inspiră: MICHELLE HOWARD, prima femeie Amiral cu 4 stele în Marina Americană, prima femeie afro-americană ofițer cu 3 stele, dar și prima la comanda unei nave militare; PRINCIPESA ILEANA, prima femeie căpitan de cursă lungă în Marina Regală Română, iar ultimul portret este dedicat TEODOREI-ANGELA LEFTERESCU, prima femeie căpitan de cursă lungă în Marina Comercială Română, îmbarcată în premieră ca ofițer asistent, chiar la data de 8 martie 1948.

Un articol este dedicat „Femeilor de la bordul submarinelor”, întrucât submarinul – cu echipajul sau exclusiv masculin – a reprezentat, până de curând, ultima redută rămasă necucerită de acestea.

Aflăm, mai departe, „Cum sărbătorim Ziua femeii în ANMB” chiar de la o colegă de-a noastră, surprindem „Femeia în 8 citate” încântătoare aparținând unor celebrități și reluăm rubrica informativă pe care am neglijat-o o vreme – „Știați că...” – care revine cu informații despre semnificațiile, repere naționale și internaționale ale Zilei femeii.

„Colțul literar” continuă omagierea Femeii prin două poeme și un eseu de o sensibilitate aparte.

Revista noastră se încheie, cum altfel decât cu o dublă invitație: la lectură și la film! Recenziile de cărți și cea de film au si ele, bineînțeles, subiect dedicat – ce înseamnă să fii femeie într-o lume profesională care aparține, tradițional, bărbaților.

Aș concluziona prin punctarea faptului că *studente* – foste și actuale – ale Academiei Navale, dar și *personalități* din marina militară, din marina civilă și nu numai dau un imbold generațiilor de viitori marinari, iar noi am absorbit aici, în paginile acestei reviste, cugetările și parcursul lor, datorite în semn de încurajare.

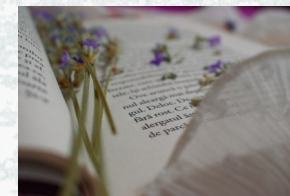
Cu acest prilej, urăm tuturor doamnelor și domnișoarelor o primăvară frumoasă!

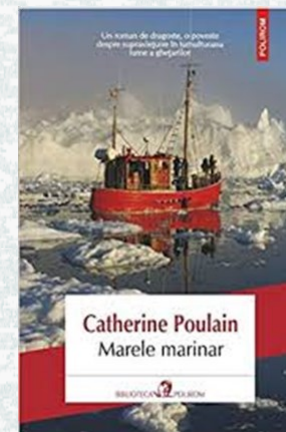
Realizat de:
Student caporal Eduard Andrei ONOFREI
Redactor-șef

RECENZII CĂRȚI

ZI-MI O CARTE BUNĂ...

„Nu este alta mai frumoasă și mai de folos zăbavă decât cetitul cărților.”
Urmând îndemnul lui Miron Costin, vă invităm la lectura următoarelor cărți.

„Marele marinar” de Catherine Poulain

Toată lumea vorbește despre libertate, dar puțini au curajul de a face ceva pentru a se simți liberi. Lili, protagonista poveștii „Marele marinar”, demolează orice stereotip sau tabu dând peste cap tradiționalismul bărbaților. Dorința sa de a ajunge la capătul lumii o ambiționează să facă față greutăților de pe o navă de pescuit din Alaska. Frigul, sarea acumulată pe răni, dormitul pe puntea udă, marinarii care o priveau ca pe o piază rea nu au reușit decât să o determine să muncească și mai mult pentru a obține respectul bărbaților de pe navă. Dar inevitabilul are loc și sentimente de iubire pentru marele marinar aduc o urmă de îndoială în inima ei. În final, Lili este obligată să decidă între propria libertate sau bărbatul care îi creează sentimente atât de contradictorii.

„Catherine de Medicis” de Honoré de Balzac

Catherine de Medicis este cunoscută pentru schimbările aduse în Franța într-o perioadă instabilă, dar în această carte ne este prezentată viața sa într-un mod nou. Avem posibilitatea să vedem cum Catherine se dezvoltă pe plan social fără să își schimbe personalitatea. Încă din prima zi la curte este privită ca o străină, iar acest sentiment de singurătate este accentuat când soțul ei moare. Astfel, ea rămâne singură într-o țară străină înconjurată de oameni care o disprețuiesc. În schimb, ea rămâne loială familiei dând dovadă de răbdare, inteligență și curaj în ascensiunea ei spre tronul Franței. Astfel, devine un exemplu demn de urmat și o figură emblematică din secolul al XVI-lea.

VOI CE MAI CITIȚI?

Realizat de:
Student fruntaș Denis Ștefan STAN

ZEIȚE ÎN VREMURILE NOASTRE

Femeia? Credeam că e muritoare. Nu știam că ascunde un întreg univers, într-un trup atât de firav. Și noi ca bărbați, oare le apreciem suficient? E o întrebare ce mă tot roade de o vreme încoace. Știu! E o flăcără ce dăinuie în mister, iar noi ca picăturile de ploaie ce căutăm a le calma. Dar nu-i vina lor, n-are cum. Suntem prea plini de noi ca să le înțelegem. Atunci când întâmpinăm o dificultate, ce facem? Ne plângem la ele, așteptând un sfat. Dar pe ele cine să le asculte? Noi? Nuuu... Noi le avem pe ale noastre, ne zboară mintea la fotbal, mașini sau mai știu eu ce! Câtă răbdare să ai ca și femeie? Uneori mă mir... E greu să fii femeie! Iubești, suferi, plângi, dar nimeni nu știe aceste detalii, pentru noi ne semnificative. Gândește-te câte picuri cristaline de dor, de iubire, de patimi au purtat! Cine ne-a dat naștere? O femeie! Ce iubim de-a lungul vieții? Tot o femeie! Acestea reprezintă un dar neprețuit, o comoară a sufletului pe care Dumnezeu a ales să ne-o împărtășească. Mamă, soră, soție, fiică? Sunt cuvinte ce-ți alină un gol în stomac, cuvinte parcă țesute cu fire din aur. Pe scurt: o bogăție. Iubește-o! Oferă-i atenția necesară, poartă-i de grijă! Cândva vei avea nevoie de ea, va fi singura care-ți va rămâne alături. Prietenii sunt niște magicieni înnașcuți când dai de greu, ghici! Dispar! Ea? Va rămâne lângă tine, pe umerii ei zvelți vei plânge, acolo îți va șade capul.

Pentru o ființă atât de firavă și gingașă, ai observat cât se chinuie să te facă fericit? Câtă chibzuință! Fă-o să zâmbească, nu te costă nimic, merită să fie mulțumită de efortul pe care îl depune zi de zi. Iar prin aprecierea ta, va observa că și-a atins scopul. N-ai cum să n-o iubești, nu? E inofensivă, e o parte din noi, ai auzit vreodată de mitul androginului? Ea e făcută să ne completeze, să fie o împlinire spirituală a noastră, a bărbaților. Imaginează-ți lumea fără ele, un haos total. Eu chiar acum o fac... n-ar mai fi viață. Sunt singurele care pot da viață, care îți oferă drept produs al iubirii un prunc. E o ființă minunată, o zeiță întruchipată în om. Să-ți mai dau un sfat: iubește femeia ca și cum un marinăr iubește marea!

Realizat de:
fruntaș Darius ZAMFIRA

ȘTEFANA FARCAȘ - NAVIGATORUL-ȘEF AL FREGATEI „REGELE FERDINAND”

Pentru că Martie este luna femeilor și acest număr este dedicat exclusiv doamnelor și domnișoarelor, vă prezentăm – cu reală mândrie - o absolventă a Academiei noastre, o persoană care a avut un impact major în ceea ce privește conceptul de „femeie marinăr”.

Absolventă a Colegiului Național militar Ștefan cel Mare din Câmpulung Moldovenesc și a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” din Constanța, Ștefana FARCAȘ este astăzi una dintre figurile reprezentative ale Marinei Române. Originară din Roman, mândra moldoveancă, este prima femeie ce contribuie la conducerea unei nave cu mai mult de 50000 CP și reprezintă cu succes numele țării „în toate colțurile lumii.”

Contactând-o, am descoperit o persoană plină de viață, serioasă și care are țeluri înalte. I-am pus câteva întrebări și am aflat multe detalii despre viața unei femei în armată și nu numai, în marină.

1. Care au fost momentele-cheie ale carierei dumneavoastră?

„Pot spune că un moment-cheie și definitoriu pentru mine a fost cel în care am ales să urmez meseria de ofițer în Forțele Navale. Iar de acolo a pornit totul...”

2. Care sunt datele importante în parcursul dumneavoastră?

„În anul 2014 am absolvit Academia Navală „Mircea cel Bătrân” ca șefă de promoție, urmând apoi cursurile Școlii de Aplicație „Viceamiral Constantin Bălescu” pentru 6 luni. Am fost ultima promoție de ofițeri, care și-a ales funcțiile în Școala de Aplicație, altfel spus și acesta a fost un reper important pentru cariera mea.

Fiind șefă de promoție, am avut șansa să aleg funcția de ofițer de cart la bordul fregatei „Regele Ferdinand”. La bordul acestei nave, dar și la celelalte nave militare cu care am mai ieșit pe mare, am întâlnit militari extraordinari, oameni extraordinari, de la care am avut foarte multe de învățat. Cu fregata Regele Ferdinand, am avut ocazia să particip la numeroase misiuni și operații, precum misiuni alături de gruparea NATO SNMG – 2, operația SEA GUARDIAN 2017, 2018, 2019. Pe parcursul acestor misiuni, atât eu, cât și colegii mei, am avut ocazia să ne dezvoltăm aptitudinile și cunoștințele de specialitate și să cunoaștem mai bine viața de marinăr, cu bune și cu rele.”

3. Vă considerați o deschizătoare de drumuri pentru cauza femeilor în Marină?

„Nu, nu mă consider o deschizătoare de drumuri, nici pe departe. Sunt o persoană care știe și a știut ce vrea și am avut noroc să fac alegerea bună și să mă regăsesc în ea. Sunt norocoasă pentru că îmi place ceea ce fac. Consider că atunci când nu faci cu pasiune și plăcere meseria aleasă, trebuie ușor să te reorientezi, pentru că oricât de bun ai fi dacă nu îți place cu adevărat și nu ai motivație corespunzătoare, implicit nici rezultatele nu sunt pe măsură.”

4. A fi femeie într-un mediu tradițional rezervat bărbaților presupune diverse constrângeri?

„Este o întrebare foarte des întâlnită, deși cred că în curând nu o să mai fie cazul, având în vedere că sunt ceva promoții de absolvenți și cu atât mai mult cu cât numărul lor a crescut de la o promoție la alta. Și nu, nu consider că mediul presupune constrângeri pentru femei, presupune constrângeri pentru orice militar. Cred că depinde de felul fiecăreia de a fi și de a face ceea ce îi place și unde se regăsește. Suntem diferiți ceea ce este foarte bine, și fiecare este bun la ceva anume.”

5. Putem vorbi despre un management feminin?

„Nu, nu cred că este cazul. Putem vorbi despre managementul unui echipaj, a unei unități, unde comandantul are un rol definitoriu în a forma și încheia echipajul. Eu personal, am avut și am parte de comandanți, care au știut și știu să ne motiveze, să ne inspire încrederea necesară și să ne formeze ca un echipaj.”

6. Cum gestionați viața personală și cea profesională?

„Aici îmi este relativ ușor, logodnicul meu fiind tot în armată, mă înțelege și îl înțeleg și cred că acest lucru este cel mai important. Toate au o rezolvare, atâta timp cât există comunicare.”

7. Ce vă motivează zi de zi pentru a vă duce la capăt fiecare îndatorire?

„Până la urmă, vorbim de o îndatorire, de un ordin și e simplu...îl execuți. Dar felul în care îl îndeplinești depinde și de gradul în care îți place să faci lucrul respectiv. Niciodată nu vei excela în ceva ce nu îți place, poți fi bun...poate și un pic peste.. dar cam atât.

Aș mai fi zis și salariul, bineînțeles aspectul financiar este foarte important, un alt avantaj al carierei militare un venit stabil.”

8. Cum vedeți viitorul femeilor în Marină?

„Cred că intră în aceeași categorie cu managementul feminin această întrebare. Mă repet aici, dar este vorba de abilitățile și deprinderile fiecăruia. Fiecare este foarte bun la ceva, trebuie doar să descopere și să exploateze acea ramură, iar Forțele Navale prezintă o gamă foarte largă de domenii de activitate. Ca și un sfat personal, pentru toți absolvenții, cred că ar fi să «testeze», cel puțin, viața de la bordul navelor, pentru că, deși poate cu mai puțin confort sau cu mai multe îngrădiri, este o experiență de vis...și, cine știe, poate vă regăsiți în ea mai mult decât credeți.”

Realizat de:

Student caporal Denisa Maria DULEA

TU-MI-EȘTI MARTIE

Martie, o sfințești prin zâmbete,
Căzute din seninul cerului,
Parfumul tău să mă îmbete
În lipsa somnului.
O mângâiere lină de catifea
S-o simt ușor-ușor
Cum se scurge pe pielea mea,
În picuri de iubire și amor.
Pierdut în ochii tăi profunzi
Încerc și azi să rezolv misteru'
Căci toate tainele le ascunzi
Cum le ascunde ceru'.
Și grijile pe care le porți
Le ascunzi în suflet
Ca să ne fie bine la toți,
Dar tu tot ai un cuget.
Blândețea ta simplă de ființă
O văd atât de des
Nu schițezi tristețe, suferință
Nici lacrimi în zile de stres.
Femeia, un cuvânt de-o mie
Cu o fermitate aparte
Îți recunosc în luna martie:
Am inima ruptă, la tine se află
jumătate.

WISELE FAC PARTE DIN NOI

Și visele fac parte din noi...
Când nopțile se sting în sânge,
Iar inima înghețată sloi
În smoală de durere se scurge.

Ani de carcera în mine,
Că am ascuns ce era mai sfânt.
Chiar și iubirea pentru tine,
O țin ascunsă într-un cuvânt.

Și visele fac parte din noi...
Când în negura nopții mă scufund,
Căci zilele se pierd într-un război
De gânduri sumbre pe care le ascund.

Sub luna ce mă privește, visez
Stele pline de sclipire,
Într-un vals nemuritor și eu dansez...
C-un gust amar de iubire.

Foto: Ionuț Vaidean

ȘTIAȚI CĂ ...

...în Statele Unite ale Americii, sărbătoarea dedicată mamei a fost propusă, pentru prima dată, ca sărbătoare a păcii, în anul 1872, de către Julia Ward Howe, devenită celebră după ce a scris și a publicat un protest împotriva masacrului și violenței Războiului Civil?

...prima Zi Internațională a Femeii s-a sărbătorit pe 19 martie 1911 în Germania, Austria, Danemarca și în alte state europene, inclusiv România, fiind asociată cu lupta femeilor pentru emancipare, pentru drepturi egale cu bărbații, pentru condiții mai bune de muncă, pentru dreptul la vot?

...la 8 martie 1917, sute de femei din Rusia au participat la ample demonstrații pe străzile din Sankt Petersburg, cerând pâine și pace, după ce două milioane de soldați ruși muriseră pe front?

...în urma Revoluției din octombrie 1917, bolșevica Alexandra Kollontai l-a convins pe Lenin să oficializeze Ziua Internațională a Femeii în Uniunea Sovietică?

...până în anul 2009, România era printre puținele state ale lumii care, în lipsa unei zile a mamei, a marcat doar ziua femeii – 8 Martie, extinzându-i acesteia aria de semnificații?

...data de 8 martie este asociată cu primăvara, iar unul dintre principalele simboluri ale acestei zile sunt florile? Se spune că „mascota” internațională a Zilei femeii este lealea. Aceasta reprezintă un simbol al primăverii și trebuie să fie oferită femeilor de ziua lor.

...se spune că fetele care poartă măștișorul în perioada 1-9 martie vor avea noroc tot anul?

...data de 8 martie este dedicată mai mult mamelor în țările baltice? Ele primesc cadouri și flori. În Rusia, conotația politică a dispărut, iar de 8 martie toate femeile din țară primesc flori.

...în Italia, de 8 Martie sunt organizate reuniuni pe tema afirmării drepturilor femeilor, a siguranței acestora la locul de muncă, a sănătății? În această zi, bărbații din Italia oferă femeilor mimoze galbene. Mimozele galbene și ciocolata sunt cadouri oferite frecvent și femeilor din Rusia și Albania.

...în Portugalia și nu numai, femeile sărbătoresc seara zilei de 8 Martie în oraș, în grupuri formate numai din reprezentante ale sexului frumos?

...în China, pe 8 martie, femeile se bucură de o după-amiază liberă? În această zi, bărbații dăruiesc flori și mici cadouri femeilor din viața lor – soțiilor, iubitelor, mamelor, fiicelor și colegelor.

...în România și în Bulgaria se păstrează obiceiurile de dinainte căderii comunismului În acele vremuri, de 8 Martie, de Ziua Mamei, copiii le făceau cadouri mamelor, bunicilor, învățătoarelor și profesoarelor?

...tradiția spune că nu trebuie să te cerți cu mama ta sau cu femeia iubită în această zi de sărbătoare, pentru că acest lucru ar putea aduce ghinion?

Realizat de:
Student fruntaș Ștefan ONEA

VIITORUL SUNĂ BINE!

O STUDENTĂ DE NOTA 10 (ZECE)!

Anul universitar 2018 - 2019		Anul de studii I	
No.	Disciplina de învățământ	Nota obținută	Data examinării
1	PCLP	10	10.01.2019
2	PCLP	10	10.01.2019
3	PCLP	10	10.01.2019
4	PCLP	10	10.01.2019
5	PCLP	10	10.01.2019
6	PCLP	10	10.01.2019
7	PCLP	10	10.01.2019
8	PCLP	10	10.01.2019
9	PCLP	10	10.01.2019
10	PCLP	10	10.01.2019

Ana Cristina GEICĂ este studentă în anul II la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” din Constanța, la Facultatea de Inginerie marină, specializarea Navigație, hidrografie și echipamente navale. Ea a reușit, după foarte mult timp, performanța de a obține media 10 în primul semestru al anului I. Pentru a afla cheia succesului său, am stat de vorbă, iar în cele ce urmează veți afla ce răspunsuri a avut Ana pentru noi.

● Întrebând-o despre momentele cheie ale vieții ei, Ana precizează: „Cred că primul și cel mai important pas a fost să îndrăznesc să-mi doresc. Fără dorința primară de a vrea să-mi depășesc natura de simplu copil, care totuși ar mai fi avut timp să se gândească, nu cred că aș fi ajuns până aici. Un alt moment important îl consider a fi alegerea liceului militar pe care să-l urmez și fără a fi vreo mare surpriză, atât din considerente de distanță, cât și de temeinicie a pregătirii, am ales fără să clipesc Colegiul Național Militar „Mihai Viteazu” din Alba Iulia. Dacă regret? Nici măcar o secundă; l-aș reface de o mie de ori. Dacă a fost greu? Ba bine că nu! Și pe această cale le mulțumesc din suflet tuturor celor care mi-au fost alături și care au făcut ca cei patru ani de liceu militar să treacă, de-a dreptul, ca patru clipe. Cel mai recent pas pe care l-am făcut spre împlinirea visului carierei mult dorite a fost alegerea academiei pe care să o urmez: asta da bătaie de cap! Înainte de toate gândește-te la ceea ce vrei, mai apoi la ceea ce mai zic și colegii mai mari, cadrele, părinții... deja sunt prea multe necunoscute în ecuația asta și devine din ce în ce mai greu să găsești soluția potrivită. Se presupune că în 4 ani de liceu militar ar trebui să reușești să te hotărăști asupra unui lucru cât de cât fezabil. Eu știam ce vreau să fac cu siguranță, undeva, prin clasa a XI-a. Am avut ocazia de a vedea cam cum e viața prin mai toate academiile cu diverse ocazii, dar nu mă ajutase prea mult; ori eram eu prea mica, ori nu voiam să înțeleg esența, mesajele subliminale de «la noi e mai bine». Până la urmă, am lăsat deoparte orice influență exterioară, m-am întors către mine și m-am întrebat: Unde te vezi? Ce crezi că te poate împlini? Cam așa a venit și răspunsul, din interior, și am ales pe nerăsuflă Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Dacă regret? Nici pe departe! Cred că e una dintre cele mai bune alegeri pe care o puteam face. Dacă mă descurc? Nu aș putea spune eu, dar îmi dau toată silința.”

- La întrebarea: „Te consideri printre deschizătoarele de drumuri pentru statutul femeilor în Marină?”, Ana ne-a răspuns: „De obicei, nu îmi place să vorbesc despre mine la persoana întâi și să vorbesc despre realizările sau micile mele succese, dar cred că aş putea spune că sunt mai degrabă o deschizătoare de minți decât o deschizătoare de drumuri. Femeile în Marină își au drum de ceva ani încoace și nu sunt cu nimic mai deosebită eu decât celelalte care m-au precedat, poate prin simplul fapt că fac parte dintr-o generație cu mult mai numeroasă de femei în Marină, altfel nu văd vreo diferență. Dar cred, totuși, că am reușit să inspir câteva persoane și să le arăt că și dacă ești femeie se poate să fii prima în foarte multe domenii predominant masculine.”

- Cerându-i opinia cu privire la limitele și constrângerile pe care le are o femeie într-un mediu tradițional rezervat bărbaților, răspunsul ei a fost: „Mă amuză foarte tare când aud orice legat de limite, îmi vine instant o glumă nu foarte reușită, dar în sfârșit, cu referire la limita care e la cer și atunci probabil integrala e la pământ (v-am zis că nu e prea reușită). Poate că există limite, aş fi de-a dreptul ipocrită să spun că nu, dar eu una nu le-am simțit niciodată sau nu am vrut să le simt. Am fost mereu suficient de bătaioasă încât să mă pot pune cu orice coleg pe care l-am avut și, chiar dacă circumstanțele nu păreau mereu favorabile, nu m-am lăsat până nu am arătat de ce sunt în stare. Cred că esența ca o femeie să reziste într-o lume a bărbaților este arta de a controla lipsa de control.”

- Întrebând-o dacă ea crede că există management feminin, ne răspunde: „Cred că da. E foarte greu de spus. Ideea e că fiecare om, dar am să mă axez pe eșantionul de gen feminine; deci, fiecare femeie are propriul mod de a gestiona problemele. Dacă în viața mea există vreun management? Desigur! Sunt un om foarte bine organizat și fără o manageriere corespunzătoare, nu aş da mereu 100%.”

- Rugând-o să ne spună cum gestionează viața personală și cea universitară, Ana ne lămurește: „De principiu nu le amestec, dar am avut norocul de a se împleti ele destul de frumos. Fiind în sistemul militar de aproape șase ani, am învățat că nu le poți separa total, pentru că prietenii îți sunt și colegi, iar conflictele din cameră merg și în clasă și vice-versa. E foarte greu, mai ales într-un asemenea sistem în care efectiv trăiești cu cei care au grijă de tine, iar prietenii îți sunt și camarazi, dar am învățat să trasez o limită cât de cât reală pentru mine ca toate lucrurile să meargă ceas.”

La finalul discuției noastre, nu ne-a mai rămas decât să remarcăm faptul că Ana a avut niște răspunsuri foarte precise în ceea ce privește alegerea de a trăi viața de ofițer de marină, în calitate de femeie.

Îi mulțumim colegei noastre pentru timpul acordat, o felicităm pentru reușita ei și îi urăm mult succes în continuare!

Realizat de:
Student caporal Cristina COSTEA
Student caporal Iulia LUP

FEMEIA ÎN ...

„Femeia: cea mai albastră rană din câte omenirea a îndurat oricând.” - Vasile Ghica, scriitor român

„O femeie puternică este una hotărâtă să facă ceva ce alte femei nu sunt decise să facă.” - Marge Piercy, poetă americană

„Nu-i cereți unei femei imposibilul, e capabilă să vi-l dea.” - Valeriu Butulescu, poet român

„O femeie cunoaște chipul bărbatului pe care-l iubește așa cum un marinar cunoaște marea.” - Honoré de Balzac, romancier francez

„Femeia trebuie să fie ca o unică floare, și nu precum un buchet.” - Anna Held, cântăreață americană

„O femeie își folosește inteligența pentru a găsi argumente ale intuiției sale.” - Gilbert K. Chesterton, scriitor și jurnalist englez

„Cea mai bună protecție pe care o poate avea o femeie este curajul.” - Elizabeth Cady Stanton, activistă socială, figură de frunte a mișcării pentru drepturile femeii

„De-a lungul anilor, am învățat că ceea ce este important la o rochie e femeia care o poartă.” - Yves Saint Laurent, designer și om de afaceri francez

Realizat de:
Student fruntaș Andrei BODNARIU

... 8 CITATE

CUM SĂRBĂTORIM ZIUA FEMEII ÎN ACADEMIA NAVALĂ „MIRCEA CEL BĂTRÂN”

„Femeia” ...un cuvânt atât de simplu... două consoane, patru vocale și totuși... mii de înțelesuri în spatele lui.

De mai bine de 100 de ani, acestei ființe i s-a dedicat o zi de sărbătoare, căci data de 8 martie a fost aleasă în 1913 drept „Ziua Internațională a femeii”.

În această zi minunată, femeile de pretutindeni sunt, cu precădere, iubite și prețuite de cei dragi. Aceștia au ocazia să-și exprime aprecierea, recunoștința și admirația față de femeile din viața lor: mame, soții, colege, prietene.

Ziua de 8 martie aduce o mare bucurie și în viața femeilor-militar, atât în rândul studentelor, cât și în cel al cadrelor militare femei, deoarece bărbații lângă care trăiesc, nu uită de gingășia femeilor alături de care sunt zi de zi.

În Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, ziua de 8 Martie este sărbătorită cu multă atenție în rândul studenților. Toți reprezentanții sexului opus, începând de la colegii de grupă, continuând cu studenții gradați, colegii studenți cadre, comandanții și cadrele de la companii și batalion, toți au câte o floare, câte un măștișor și câte un cuvânt de apreciere de oferit viitoarelor femei ofițer de marină.

După toate aceste frumoase „atenții”, domnișoarele student primesc drept dar de la comandanții de companii și batalion învoire în oraș pentru a se putea bucura de restul zilei, cum se cuvine.

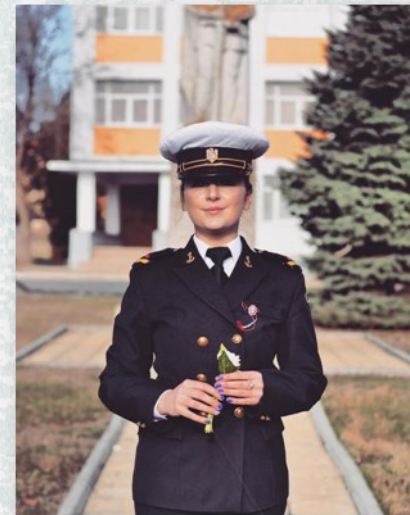
Înainte de data de 8 martie, are loc un spectacol organizat de către „Asociația Studenților Academiei Navale”, unde cei mai talentați studenți creează un adevărat show în cinstea colegelor lor.

Cu prilejul acestei sărbători, femeile militar le descoperă latura sensibilă a bărbaților lângă care trăiesc zilnic și află cât de mult sunt apreciate, atât ele, cât și munca lor.

Realizat de:
Student caporal Iulia LUP

STUDENTĂ LA ELECTROMECHANICĂ

După o relativ lungă perioadă de timp, se reia tradiția de a opta pentru specializarea electromecanică, secția militară de către o tânără absolventă a Colegiului Național Militar „Ștefan cel Mare”.

Denisa DULEA este studentă în anul al II-lea la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, iar pasiunea și dorința de a excela în situații în care nu oricine ar reuși să o facă au determinat-o să aleagă specializarea de electromecanic.

Iată de ce am vrut să aflăm mai multe detalii despre cum este acomodarea într-un mediu atât de incitant:

1. Cum ți se pare specializarea aleasă și faptul că, după mult timp, ești una dintre puținele persoane care excelează pe

această ramură?

„Faptul că sunt printre puținele femei care reușesc să evolueze și să studieze despre această specializare, cea de electromecanic, mă motivează să muncesc în fiecare zi mai mult pentru a demonstra că o femeie poate realiza orice dacă își dorește cu adevărat. Îmi place ceea ce fac, și cu cât mă implic mai mult și descopăr lucruri noi, cu atât realizez că mi se potrivește perfect ceea ce am ales.”

2. Care sunt lucrurile care te motivează în ceea ce privește viața de student militar și viitor ofițer de marină?

„Pasiunea îmi dă putere și mă motivează să vreau să fiu mai bine pregătită. Încerc să dobândesc cât mai multe cunoștințe pentru a reuși să devin un adevărat ofițer. De asemenea, sunt conștientă de faptul că <<dacă vrei cu adevărat să faci ceva, vei găsi o cale; dacă nu, vei găsi o scuză>>.”

3. Cum te vezi în postura de viitor inginer electromecanic?

„Sper că alegerea și curajul meu vor determina și alte femei să încerce ceva nou. Îmi doresc să devin un exemplu, și prin realizările mele să încurajez lumea să își înfrunte orice nesiguranță. Este important să avem curaj și determinare, iar acestea sunt doar câteva din multitudinea de calități pe care trebuie să și le însușească o femeie militar. De asemenea, mă văd un viitor ofițer pregătit, deoarece în fiecare zi încerc să progrez.”

4. Crezi că a fi femeie într-un mediu tradițional rezervat bărbaților presupune diverse limite?

„Nu! A fi femeie într-un mediu tradițional rezervat bărbaților presupune să-ți cunoști limitele și să le depășești. Cred că acest mediu este cel mai potrivit pentru a arăta că și o femeie poate realiza lucruri mărețe într-un mediu atât de dificil, la fel ca un bărbat.”

5. Putem vorbi despre management feminin?

„Da, deoarece prefer să cred că femeile sunt foarte organizate, conștiincioase și extrem de hotărâte.”

6. Cum reușești să gestionezi viața personală și cea profesională?

„Îmi place să echilibrez mereu lucrurile. Mă implic atât în viața personală, cât și în cea profesională. Deși nu este ușor să-ți focusezi atenția în ambele părți, reușesc <<să împac ambele tabere>>. La început a fost greu, dar liceul militar și acești doi ani de academie m-au ajutat să fac față provocărilor.”

Acestea au fost răspunsurile Denisei, pentru care îi mulțumim. O felicităm pentru alegerea făcută și îi urăm mult succes în carieră, deși suntem convinși că o să realizeze tot ceea ce își propune.

Realizat de:
Student caporal Daliana-Maria MOLDOVAN

FEMEILE LA BORDUL SUBMARINELOR

Încă din cele mai îndepărtate timpuri, femeile s-au distins printr-un set de valori importante, care a condus la evoluția lor remarcabilă. Ambiția, cutezanța și dinamismul au reprezentat dintotdeauna atuurile femeilor hotărâte să își ducă la îndeplinire visurile și, prin realizările notabile, să devină nemuritoare. În istorie, femeile au îndrăznit să abordeze diferite domenii de activitate. Însă, cel mai interesant dintre toate, este cel al Apărării, în care femeile au demonstrat puterea pe care o posedă și, totodată, și-au evidențiat calitățile nebănuite: Marina Militară.

Femeile din Marina Militară sunt neînfricate, înarmate cu mult curaj și perseverență, pentru munci „cot la cot”, alături de colegi și pentru a demonstra, încă o dată, că sunt de neînvinși. Nicio provocare nu este destul de puternică pentru ele, indiferent de situația în care se află. Acestea reușesc să pună stăpânire pe valurile mării chiar și atunci când șansa pare aproape imposibilă.

De aceea, dorim să atragem atenția asupra unui subiect foarte intens dezbătut de-a lungul anilor, cu precădere în ultimii ani: eforturile intense făcute pentru o integrare cât mai bună a femeilor în diverse ramuri maritime, cea mai controversată ramură fiind legată de bordul submarinelor.

Țări precum Statele Unite ale Americii, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord sau Franța au răspuns afirmativ provocării integrării femeilor la bordurile submarinelor, iar cifrele care arată proporționalitatea de gen sugerează că aceste eforturi au succes; au fost formate femei puternice care activează în diferite domenii: sănătate, securitate, scufundări, lupte sub apă și inginerie.

Au trecut zece ani de când Marina și-a ridicat interdicția asupra femeilor de pe submarine. Haosul și perturbarea unor preconizate în mare parte nu s-au concretizat. Ratele de retenție pentru femei sunt, spre o oarecare surpriză pentru Marină, la fel cu cele ale bărbaților, conform înregistrărilor obținute de Associated Press. Viața la bordul submarinelor nu este una ușoară, dar femeile și-au croit repede drum printre camarazii lor, luptând cot la cot cu aceștia. Femeile vor să fie văzute simplu ca lucrători la bordul submarinelor și nu lucrători de sex feminin.

Mulți recunosc acum că tranziția a decurs fără probleme și speră la o bună continuare în această direcție.

(traducere și adaptare)

Sursă: <https://www.csmonitor.com/USA/Military/2018/0308/Navy-hits-major-milestone-for-women-in-submarines>

Realizat de:
Student caporal Ana GEICĂ
Student fruntaș Sorina ANTOCHE

TEODORA ANGELA LEFTERESCU - PRIMA FEMEIE CĂPITAN DE CURSĂ LUNGĂ

Teodora Angela Lefterescu este personalitatea al cărei mod de viață s-a identificat total cu marea. Suceveancă la origine, s-a născut la 3 august 1926 în Fălticeni, într-o familie bună; tatăl său, Vespan, era ofițer în armată, iar mama sa, Maria, a fost o adevărată doamnă a târgului.

Încă din copilărie, în timpul vacanțelor petrecute la vila familiei sale de pe malul mării din Eforie, a auzit chemarea mării și a răspuns acesteia. Briza, valurile, apa sărată și plimbările în larg au rămas vii în sufletul Teodorei Angela Lefterescu, sădindu-i minte dorința de a deveni marinar.

Părinții săi o obligă, însă, să urmeze primul an pregătitor de medicină la Institutul Francez, de unde erau aleși studenți pentru a merge în Franța. Cu toate acestea, ea merge în fiecare săptămână la minister pentru a obține aprobarea de a pleca pe mare. După mai multe încercări eșuate, merge la conducerea Direcției Marinei Comerciale din București și sindicatul marinarilor. Și nu oricum, ci având în mână Constituția! Aceasta prevede egalitatea în drepturi a femeilor și bărbaților. Și astfel, la data de **8 martie** a anului **1948**, Teodora Angela Lefterescu se îmbarcă, în premieră, ca ofițer asistent.

Începutul carierei sale de marinar este deosebit de greu: spală veceuri, freacă puntea, pe scurt, face de toate, fără a se simți nicio clipă descurajată. Mai mult, apelează la soluții ingenioase atunci când trebuie să suplinească, într-un fel, lipsa forței fizice; cerându-i-se de la magazie un butoi plin de 200 litri de sodă caustică, ea leagă butoiul cu o funie și îl rostogolește.

Devine ofițer secund pe navele „Filimon Sârbu” și „Octombrie Roșu”. A secondat comandanții de pe navele „Trotuș”, „Jiul”, „Polar I” sau „Dorna”. În anul 1967, Teodora Angela Lefterescu își obține brevetul de „căpitan de remorcher maritim”, oferit de Căpitania portului Constanța. **Până la retragere a fost comandantul navei „Ceahlăul”, specializată în pescuit oceanic.**

Numeroasele întâmplări și experiențe de care are parte sunt relatate pe larg în cartea intitulată „Angela Lefterescu – Un căpitan de cursă lungă” pe care jurnalista constănțeană Rodica Simionescu i-o dedică. S-a pensionat pe data de 1 martie 1984, la 57 de ani. Ultimii ani i-a petrecut în Constanța, aproape de mare. Despre ea, aceeași Rodica Simionescu notează: „Făcuse legământ să nu se uite niciodată înapoi și să nu-și chinuie sufletul cu amintiri și cu dor de mare. Încerca să învețe să trăiască pe uscat, așa cum învață copiii să meargă... N-a făcut oare rău că s-a dăruit cu totul meseriei? Dacă vrei să știi asta, pune-o să-ți povestească ceva, orice despre viața marinarilor. Se însuflețește. Se transformă. Parcă este un toxicoman care și-a luat doza...”

A murit pe 29 aprilie 2007. A fost înmormântată în cimitirul localității dobrogene Urluia, unde un meșter i-a ridicat o cruce pe care a înrustat conturul unui vapor.

Sursa citat: Simionescu, Rodica „Angela Lefterescu – Un căpitan de cursă lungă”, Editura Alas, Călărași, 1996

Sursa foto: <http://www.magazin-nautic.ro/?cat=9&paged=2>

Realizat de:
Student caporal Paul ILIȚOI

PRIMA STUDENTĂ VIITOR ARHITECT NAVAL MILITAR

Pentru că „Femeia este gloria”, cum spunea Miguel de Cervantes și pentru că acest număr al revistei este dedicat femeilor din Marină, vă prezentăm un interviu cu prima studentă a Facultății de arhitectură navală din Galați*. Ea se numește Nicoleta LAZĂR și este studentă în anul al doilea.

1. Cum ți se pare cariera pe care ai ales-o, în special ramura pe care o studiezi?

„O adevărată provocare. La început am fost puțin sceptică asupra arhitecturii navale. Nu știam exact ce înseamnă, dar acum, după doi ani, pot spune că am făcut cea mai bună alegere și mă regăsesc pe deplin aici.”

2. Care sunt lucrurile după care te ghidezi în ceea ce privește viața de student militar?

„Riscă pentru visul tău! Fără risc nu ai de unde ști care este recompensa. Uită de cuvântul frică și luptă ca o leoaică pentru visul tău! Dacă tu crezi cu adevărat în ceea ce faci, nu ar trebui să îți fie frică să îți pariezi viața. Nu lăsa pe absolut nimeni să se interpună între tine și pasiunea ta.”

3. Te consideri o deschizătoare de drumuri pentru statutul femeilor în Marină?

„Oarecum... vin dintr-un mediu civil, fără vreo pregătire sportivă prea definită și, cu toate acestea, am reușit să trec toate probele cu bine.”

4. A fi femeie într-un mediu tradițional rezervat bărbaților presupune diverse limite?

„Nu! Din contră, te motivează, îți dorești să le arăți oamenilor că și tu, o femeie, poți face față cadrului militar la fel ca un bărbat.”

5. Putem vorbi despre un management feminin?

„Da și nu. Trebuie să recunoaștem că arta de a conduce ține de fiecare om în parte.”

6. Cum gestionezi viața personală și cea universitară?

„Încerc să nu amestec lucrurile. Până acum am reușit, doar că, încă nu am o carieră atât de conturată. La început, toți credem că facem față.”

Acestea au fost câteva întrebări la care Nicoleta ne-a răspuns cu mare drag, iar noi îi mulțumim și îi urăm mult succes în cariera pe care și-a ales-o.

* Această facultate aparține Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, fiind localizată în Galați datorită șantierului naval existent în acest oraș.

Realizat de:
Student caporal Cristina COSTEA

STUDENTĂ LA CIVILĂ

„ÎN DAR SĂ I SE OFERE O FLOARE, /UN CER SENIN, UN UNIVERS,/ CĂCI E STEA STRĂLUCITOARE/ȘI MUZĂ PENTRU ORICE VERS”,

Un autor anonim, o individualitate măreață încrestată într-un cvartet, un izvor nesfârșit de colorit ce se revarsă peste madreporii acestei lumi... Femeia. Însă în această fragilitate, curajul a fost zidit launtru ei. Pe această nestingherită cale, în uzurparea mării, s-au încumetat femeile. Și iată că le reușește.

Printre acestea se află și studente din marina civilă, care au răspuns chemării irezistibile a mării. Una dintre ele este Adriana GAVA, studentă în anul 4 la Facultatea de Navigație și Management Naval a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

O tânără ce încă de la o vârstă fragedă a sădit sămânța veleii: „*Încă de la vârsta de 10 ani mi-am dorit să devin ofițer de marină.*” Un „val”, adus de tatăl ei, o poartă și acum pe mare: „*Această dorință mi-a deschis-o tatăl meu, el fiind absolvent al Institutului de Marină Civilă în anul 1989 și în prezent comandant de cursă lungă.*”

Sârguința acesteia s-a remarcat în decursul procesului de maturizare. A absolvit Colegiul Național „Gheorghe Șincai” din București cu notă mare, iar examenul de admitere la Academie i-a oferit cea mai mare bucurie: „*Probabil, până în prezent, momentele cheie au fost bacalaureatul, admiterea la facultate și examenele pe care le-am dat la CMA CGM. Bineînțeles, urmează o nouă provocare, licența!*”

O dată ajunsă pe băncile facultății, interesul a crescut și, iată, Adriana GAVA își execută stagiul de cadeție. Două voiaje cu agenția de crewing CMA CGM i-au întărit personalitatea și i-au dat curaj pentru mai departe. „*Am participat la toate cursurile cu mult entuziasm și dorință de a învăța și absorbit tot ceea ce această facultate are de oferit și plănuiesc să fac asta și în următoarea perioadă, deoarece după absolvire mă voi înscrie imediat la master.*”, ne relatează domnișoara GAVA.

Au fost momente în viața Adrianei când stresul și frica au pus stăpânire pe liniștea tinerei: „*Cel mai frumos moment este atunci când îți învingi frica, îți atingi ținta și simți acea mulțumire sufletească. Astfel, prinzi încredere în tine și îți îndrepti atenția pe următoarele targeturi.*”

De aici, au urmat ani în care dezideratul de a conduce nave s-a concretizat în realitate, urcându-se la comanda mai multor vase, urmând să-și găsească liniștea pe iahtul propriu, Isprava. Într-o scrisoare adresată viitorului rege Carol al II-lea, mărturisea : „*sunt extraordinar de fericită, pentru că am acum un mic iaht [...] căruia îi zic Isprava. Îmi petrec tot timpul pe iaht, care este raiul meu. Dragostea mea pentru mare crește neconștient*”. Pe plan privat l-a cunoscut pe Arhiducele Anton de Austria, primind titlurile de Arhiducesă a Austriei și Principesă de Habsburg-Toscana prin căsătorie, marcând ultima căsătorie monarhică din România. Relația cu regele Carol s-a deteriorat după căsătoria cu un membru al Casei de Habsburg, dar și din cauza interdicției făcute de acesta asupra practicării sporturilor nautice, sub motivația că „nu sunt potrivite pentru o prințesă”. În urma cererilor de a renunța la pasiuni, Ileana a plecat în Austria întorcându-se spre finalul domniei lui Carol. A rămas fidelă navigației și velelor în toată perioada tinereții sale, până când apele socio-politice au devenit tulburi.

În decembrie 1947, noua conducere de orientare comunistă a forțat-o să plece din țară împreună cu familia regală. „*Mă simțeam ca și cum aș fi participat la propria mea înmormântare*”, relatea Principesa despre episodul despărțirii forțate de țară în memoriile sale scrise în exil. A continuat acțiunile de binefacere începute cu mama sa, regina Maria, încă din perioada Primului Război Mondial. În afara țării a urmat o viață zbuciumată, iar la vârsta de 52 de ani, după decesul uneia dintre fiice, s-a călugărit, devenind „Maica Alexandra”. În cartea „*Trăiesc din nou*” a povestit trecerea de la statutul de prințesă la cel de femeie de rând.

După câteva decenii a reușit să vină în țară pentru scurt timp, văzând din nou România liberă de totalitarism. Atașamentul pentru mare i-a rămas neclintit. A trecut în neființă în 1991, fiindu-i împlinită dorința de a fi îngropată lângă o casetă cu pământ românesc.

Surse citate :

https://adevarul.ro/locale/constant/femeile-marii-irina-constanzu-vlassopol-teodora-angela-lefterescu-principesa-ileana-1_53ed9c140d133766a84bb513/index.html

<https://www.yachtholidays.ro/2019/03/02/marea-si-principesele-romaniei>

https://www.historia.ro/sectiune/general/articol/femeile-marii-irina-constanzu-vlassopol-teodora-angela-lefterescu-si-principesa-ileana?fb_comment_id=1476273045724565_2246351978716664

<https://www.historia.ro/sectiune/portret/articol/domnita-ileana-romania-a-fost-dragostea-vietii-mele>

Sursă foto: Revista „Marina Română”, nr 6 (128) /2008, p. 55

Realizat de:
Student fruntaș Alin MOCANU

COROANA MĂRII

Spațiul public nu a fost mereu un teren al bărbaților. Expresia lui Aristotel, „*zoon politikon*” (*animal politic*), înglobează tot spectrul uman, fără a face distincție între feminin și masculin. Evoluția istorică a ultimelor secole scoate la iveală o reglare de la sine a forțelor naturii atât în viața publică cât și în aportul decizional din viața privată, dar mai ales, o reglare firească printre profesiile sau ocupațiile cetățenilor. Chiar dacă în trecut factorul masculin asigura, conform vremurilor, autoritatea și luarea deciziilor, în România interbelică, într-un timp în care conduita de astăzi a țărilor islamice nu ar fi avut mari discrepanțe față de starea de spirit a colectivității de atunci, au existat, totuși, excepții. Egali, dar nu la fel. Una dintre excepțiile cu care spațiul public se poate mândri a avut nu doar sânge albastru, ci și o nemărginită dragoste față de mare. În sufletul apelor rămâne scrisă povestea **PRINCIPESII ILEANA, prima femeie comandant de cursă lungă din țara noastră.**

La decenii după ce România recuperase Dobrogea, și implicit, țărmul Mării Negre, după secole întregi de pribegie în mâini străine, în 1909, se naște, la București, Principesa Ileana, ultima fiică a regelui Ferdinand „cel Loial” și al reginei Maria „a Unirii”. În afara perioadei dramatice din timpul refugiului de la Iași în anii „Marelui Război”, s-a bucurat de toate privilegiile unei vieți de palat. Deși apartenența socială i-a asigurat de la o vârstă fragedă accesul la o educație temeinică asistând la cursuri de pictură ori sculptură, „copilul preferat” al Mariei și-a expus de mică atașamentul față de valorile mării și dorința riguroasă de formare în acest spirit.

„Constanța evocă pentru mine amintiri încă de când aveam patru ani. Aceste amintiri îmi sunt cele mai dragi”. Sporturile nautice, iahtingul și înotul au fost marile pasiuni ale Principesei. Astfel, în 1928, la doar 19 ani, a absolvit școala navală, corelând instruirea cu dedicarea pentru iahting. O comisie prezidată de viceamiralul Bărbureanu i-a analizat cunoștințele și abilitățile, iar după examene teoretice și practice, a dobândit brevetul de ofițer de bord clasa I, fiind, la aceea vreme, prima femeie de origine română ce reușea acest lucru. „Ați fost prima femeie româncă ce a căutat să pătrundă secretele și misterele artei marinărești. În urma acestui examen, noi vă declarăm reușita pentru obținerea brevetului”, declara președintele comisiei în momentul în care Ileana devenise căpitan de cursă lungă în Marina Regală Română.

„Contrar anumitor influențe și povești, această meserie este una extraordinar de frumoasă; într-adevăr, mediul nu este întotdeauna foarte plăcut, însă nu există răsărit al soarelui mai frumos decât au coeur de l’océan”, mai explică Adriana cu privire la statutul femeilor în marină. În cele din urmă, curajul lor a fost inegalabil: „Nu cred că există constrângeri sau limite directe, acestea apar doar în mintea noastră, deoarece sunt multe persoane care nu consideră această meserie potrivită pentru o femeie.”

„Fiți puternice, nu vă lăsați urmați-vă inima! Vânt bun din GAVA către toate viitoarele marinărițe.

influențate de comentariile negative și pupa!”, transmite în final Adriana

Realizat de:
Studentă Ștefana SAVA

MICHELLE HOWARD

Cu toate că nu este româncă, Michelle Howard adnotează calitățile unei „doamne” a eternei mări. Figura paternă a jucat un rol major în viața femeii-comandant de marină, acesta fiind sergent major în Forțele Aeriene ale Statelor Unite ale Americii. Nu a călcat pe urmele tatălui ei, ci încă din liceu se pregătea pentru Academia Navală a Statelor Unite ale Americii. În 1978 doar 7 femei afro-americane au fost selectate, dintr-un total de 1.363 de studenți, printre care și Howard.

În 1982 a absolvit Comandamentul Armatei Statelor Unite ale Americii și Colegiul General al Statului Major, cu un master în Artele și Științele Militare.

Cunoscută ca prima femeie afro-americană din Marina Statelor Unite ale Americii, Michelle păstrează această serie de „premiere” în decursul anilor. Astfel,

- este prima femeie de culoare, din orașul Annapolis, care a absolvit și a primit mai apoi brevetul de pilot.
- este prima femeie de origine afro-americană ce a pilotat o navă din Marina Statelor Unite ale Americii; în cel de-al doilea an de studenție, Michelle Howard preia comanda distrugătorului USS Spruance.
- este prima femeie de culoare din Forțele Armate ce a primit a 3-a treia stea, și mai apoi pe a 4-a.
- este prima femeie ce reușit să preia poziția de adjunct al Șefului Operațiunilor Navale din Marina americană.

A urcat la bordul submarinului USS Hunley (folosit în anul 1863 în Războiul Civil din America), a executat operațiuni la bordul port-avionului USS Lexington. Primește gradul de șef inginer la bordul navei USS Mount Hood. În 1992 este desemnată prim locotenent al navei USS Flint, iar mai apoi ofițer executiv pe USS Tortuga.

USS Rushmore a fost nava pe care a început cariera lui Michelle și care i-a oferit titlul:

PRIMA FEMEIE DE ORIGINE AFRO-AMERICANĂ COMANDANT AL UNEI NAVE SUB COMANDA STATELOR UNITE ALE AMERICII.

În 2009 a luat comanda în *Expeditionary Strike Group Two* (Echipa Expediționară de Atac Nr. 2), o grupare de ambarcațiuni (submarine, port-avioane) care avea rolul de a păzi Golful Persic (aflat într-un război de terorism cu Statele Unite ale Americii) și de a efectua operațiuni anti-piraterie în Oceanul Indian.

La acel moment căpitanul navei-container Maersk Alabama a fost răpit și ținut ostatic de către pirații din Somalia. Echipajul aflat sub comanda lui Howard a executat salvarea căpitanului, lăta ce relatează doamna amiral despre impactul moral avut la această decizie. *„La numai 3-4 zile de la numirea mea în funcție, căpitanul Phillips a fost răpit. În acel moment am avut sub comandă o multitudine de nave din țări diferite, și cu echipaj de origini diferite; astfel am fost pusă în situația de a sincroniza și organiza această mulțime și în același timp să mă axeze pe o misiune în care nu am fost nicicând pusă.”*

De asemenea, *„Impedimentul a fost reprezentat de definirea misiunii în mod corect și timp util. Aveam foarte mulți oameni, marinari și ofițeri, suport tehnic venit din afară; cu toate acestea, era foarte ușor să declari că misiunea este aceea de a scăpa de pirați. Dar nu ar fi fost decât o misiune îndeplinită greșit, misiunea îndeplinită corect era să-l aducem pe căpitan acasă în siguranță”*, declară comandantul Michelle Howard într-un interviu pentru *Forbes*.

Celebritatea acestei personalități a devenit cunoscută și pe uscat. A fost director adjunct la Divizia Expediționară de Război (Expeditionary Warfare Division), asistent militar senior, șef adjunct al operațiunilor navale și șef de personal al Biroului Planurilor Strategice.

În 2014 a devenit **prima femeie cu gradul de amiral de 4 stele în Marina Statelor Unite ale Americii.**

În 2016 a primit postul de comandant al Forțelor Navale, iar un an mai târziu și-a executat retragerea din Marină. A devenit profesor la universitatea George Washington, unde predă securitatea cibernetică și politica internațională.

«NU CONTEAZĂ CARE SUNT SCOPURILE TALE INDIVIDUALE, ÎȚI REVINE ROLUL DE MODEL PENTRU EI», mai declară Michelle Howard, în același interviu pentru revista *Forbes*.

Sursa citate: <https://www.youtube.com/watch?v=dPNJgPousYg>

Sursa foto: https://mediad.publicbroadcasting.net/p/shared/npr/styles/x_large/nprshared/201805/456386774.jpg

Realizat de:
Studentă Ștefana SAVA